

Література:

Писаревська Т.А. Інформаційні системи обліку та аудиту: Навч. посіб. / Київський національний економічний ун-т. — К. : КНЕУ, 2004

УДК 338.32.053.4

О.В. Проскурович, С.Л. Бабій

Хмельницький національний університет

**ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МОДЕЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ
ПІДПРИЄМСТВА**

O.V. Proskurovich, S.L. Babij

**THEORETICAL MODELING FRAMEWORK OF FINANCIAL
CONDITION GROUP**

Кожна система перманентно моделює свою діяльність в кожний конкретний проміжок часу не залежно від її знань про моделювання. Для економічних систем різного рівня важливість економіко-математичного моделювання важко переоцінити особливо при такому інтенсивному розвитку конкуренції в сучасних ринкових умовах. Ключовий акцент слід поставити на економіко-математичному моделюванні саме фінансового стану, в зв'язку з тим, що цей аспект є результативним для підприємства.

Фінансовий стан підприємства – це економічна категорія, що відображує стан капіталу в процесі його кругообігу й здатність суб'єкта господарювання до розширення своєї діяльності [1].

Економіко-математичне моделювання фінансового стану підприємства – один з напрямків економіко-математичних методів аналізу, що полягає в дотриманні технології прагматичної побудови економіко-математичних моделей, які комплексно описують концепцію розвитку та функціонування фінансової підсистеми підприємства та дозволяють досліднику вибудувати найадекватнішу інтерпретацію результатів моделювання фінансового стану та фінансових результатів підприємства.

Комплекс економіко-математичних моделей, які використовуються при аналізі фінансового стану підприємства, забезпечують отримання кількісних та якісних результатів на базі статистичної, прогнозової й планової інформації.

Можливості економіко-математичного моделювання залежать від того, у якому ступені побудована модель відображає об'єктивні концептуальні закономірності діяльності підприємства, а також від наявності, повноти та якості даних при формуванні системи показників, методів їхньої оцінки й обробки та якості проведеного аналізу при інтерпретації результатів моделювання.

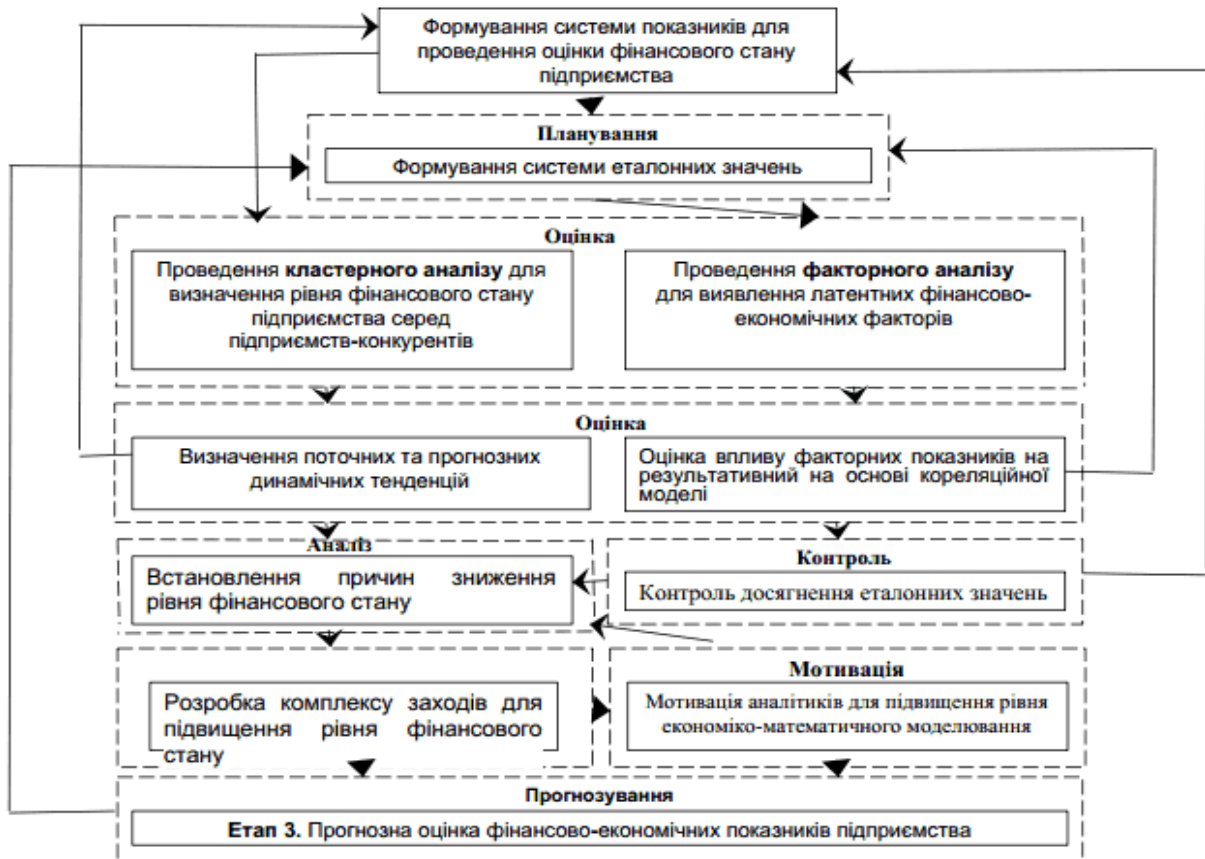
Економіко-математична модель повинна формалізовано описувати фінансово-економічні явища й процеси підприємства [2]. В основі пізнання

багатьох фінансово-економічних процесів і явищ лежить принцип системного підходу, ключовим поняттям якого, є фінансово-економічна система і її властивості.

Економіко-математичні моделі фінансового стану підприємства призначені:

- для аналізу тих або інших передумов і положень фінансового стану підприємства;
- для логічного обґрунтування економічних закономірностей, які виявлено при аналізі фінансового стану підприємства і його фінансових результатів;
- для отримання якісних висновків відносно підвищення рівня фінансового стану підприємства серед конкурентів.

В управлінні підприємством оцінка та аналіз показників фінансового стану є ключовими функціями та основою для прийняття

обґрунтованих управлінських рішень. На основі інтеграції цих функцій формується аналітична система оцінки показників фінансового стану. Місце цієї системи в системі управління підприємством представлено на рисунку 1.

Рис. 1. Місце оцінювально-аналітичної системи в системі управління підприємством [1].

Література:

1. Куліков П.М., Іващенко Г.А. Економіко-математичне моделювання фінансового стану підприємства. Навчальний посібник / П.М. Куліков, Г.А. Іващенко. Харків: Вид. ХНЕУ, 2009. – С. 7-44.

2. Малярець Л. Проблеми концептуального аналізу та економіко-математичного моделювання підприємства // Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. Вип.6. — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003. – С. 205-209

УДК 338.32.053.4

О.В. Проскурович, В.Л. Рудик

Хмельницький національний університет

**ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ
ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ****O.V. Proskurovich, V.L. Rudyk****BASIC DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF EFFICIENCY OF THE
USE OF THE FIXED ASSETS**

Важко переоцінити значення ефективності використання основних засобів та виробничих потужностей для діяльності підприємства. Розв’язання цього завдання дає змогу досягти збільшення обсягу випуску продукції, підвищення віддачі створеного виробничого потенціалу та більш повно задовольнити потреби населення, покращити баланс використання обладнання на підприємстві, знизити собівартість продукції, підвищити рівень рентабельності виробництва та обсяги накопичень підприємства [1].

Покращене використання основних засобів означає прискорення їх обігу, що в значній мірі сприяє вирішенню проблеми скорочення розриву у термінах фізичного та морального зносу, прискорення темпів оновлення основних засобів. Ефективне використання основних засобів щільно пов’язане з іншою важливим завданням – підвищенням якості продукції, тому що в умовах ринкової конкуренції швидко реалізується та користується попитом високоякісна продукція.

Основні засоби займають, як правило, основну питому вагу в загальній сумі основного капіталу підприємства. Від їх кількості, вартості, технічного рівня, ефективності використання багато в чому залежать кінцеві результати діяльності підприємства, зокрема: випуск продукції, її собівартість, прибуток, рентабельність, стійкість фінансового стану. Успішне використання основних засобів та виробничих потужностей залежить від того, наскільки повно реалізуються екстенсивні та інтенсивні фактори покращення їх використання.